

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विभज्य न्यायन्यायाभासंचविविच्य दुष्टनिषहणवदंडस्यमुख्यप्रयोजनं हिण्ययादिपहणंतुलोकानांविभीषिकार्थेनतुकोशवृत्त्यर्थमित्यर्थः ॥ ४० ॥ देहत्यागः प्रपातादौ विवासनं भृगुर्ददावृषिभ्यस्तुदंडधर्मसमाहितं ॥ ऋषयो लोकपालेभ्योलोकपालाः क्षुपाय च ॥ ३८ ॥ क्षुपस्तुमनवे प्रादादादित्यतनयाय च ॥ पुत्रेभ्यः श्राद्धदेवस्तु सूक्ष्मधर्मार्थकारणात् ॥ ३९ ॥ विभज्यदंडः कर्तव्यो धर्मेण न यदृच्छया ॥ दुष्टानां निग्रहोदंडो हिण्यं बाल्यतः क्रिया ॥ ४० ॥ व्यंगत्वं च शरीरस्य वधो नाल्पस्य कारणात् ॥ शरीरपीडास्तास्ताश्च देहत्यागो विवासनं ॥ ४१ ॥ तंददौ सूर्यपुत्रस्तुमनुर्वैरक्षणार्थकं ॥ आनुपूर्व्याच्च दंडो यं प्रजा जागर्तिपालयन् ॥ ४२ ॥ इंद्रो जागर्तिभगवानिन्द्रादग्निर्विभावसुः ॥ अग्नेर्जागर्तिवरुणो वरुणाच्च प्रजापतिः ॥ ४३ ॥ प्रजापतेस्ततो धर्मा जागर्तिविनयात्मकः ॥ धर्माच्च ब्रह्मणः पुत्रो व्यवसायः सनातनः ॥ ४४ ॥ व्यवसायात्ततस्तेजो जागर्तिपरिपालयत् ॥ ओषध्यस्तेजसस्तस्मादोषधीभ्यश्च पर्वताः ॥ ४५ ॥ पर्वतेभ्यश्च जागर्तिरसोरसगुणात्तथा ॥ जागर्तिनिर्ऋतिर्देवी ज्योतींषि निर्ऋतेरपि ॥ ४६ ॥ वेदाः प्रतिष्ठा ज्योतिर्भ्यस्ततो हयशिराः प्रभुः ॥ ब्रह्मा पितामहस्तस्माज्जागर्तिप्रभुरव्ययः ॥ ४७ ॥ पितामहान्महादेवो जागर्तिभगवान्शिवः ॥ विश्वे देवाः शिवाच्चापि विश्वेभ्यश्च तथर्षयः ॥ ४८ ॥ ऋषिभ्यो भगवान्सोमः सोमा देवाः सनातनाः ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणालोके जाग्रतीत्युपधारय ॥ ४९ ॥ ब्राह्मणेभ्यश्च राजन्या लोकान् रक्षंति धर्मतः ॥ स्यावरंजंगमंचैव क्षत्रियेभ्यः सनातनं ॥ ५० ॥ प्रजा जाग्रतिलोके स्मिन्दंडो जागर्तितासु च ॥ सर्वसंक्षिपते दंडः पितामहसमप्रभः ॥ ५१ ॥ जागर्तिकालः पूर्वच मध्ये चांते च भारत ॥ ईश्वरः सर्वलोकस्य महादेवः प्रजापतिः ॥ ५२ ॥ देवदेवः शिवः सर्वो जागर्तिसततं प्रभुः ॥ कपर्दी शंकरो रुद्रः शिवः स्थाणुरुमापतिः ॥ ५३ ॥ इत्येष दंडो विख्यात आदौ मध्ये तथा वरे ॥ भूमिपालो यथान्यायं वर्ततानेन धर्मवित् ॥ ५४ ॥ भीष्म उवाच इतीदं वसुहोमस्य शृणु याद्योमतं नरः ॥ श्रुत्वा सम्यक् प्रवर्तत सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ ५५ ॥ इति ते सर्वमाख्यातं यो दंडो मनुजर्षभ ॥ नियंता सर्वलोकस्य धर्माक्रांतस्य भारत ॥ ५६ ॥ इति श्रीम. शां. रा. दंडोत्पत्त्युपाख्याने द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच तात धर्मार्थकामानां श्रोतुमिच्छामि निश्चयं ॥ लोकयात्राहिकात्स्न्येन तिष्ठेत्केषु प्रतिष्ठिता ॥ १ ॥ धर्मार्थकामाः किं मूलास्त्रयाणां प्रभवश्चकः ॥ अन्योन्यंचानुषज्जंते वर्तते च पृथक्पृथक् ॥ २ ॥ स्वदेशाहूरीकरणं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इति शांतिपर्वणिरा. नै. भा. द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७३ ॥ तातेति ॥ १ ॥ किं मूलाः किमुद्दिश्य क्रियंत इत्यर्थः प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः किमेषामुत्पत्तिस्थानं तेषां साहित्यं कथं पृथक्पृथक् च कथमिति चत्वारः प्रश्नाः ॥ २ ॥